

BLECHARZ (5) *sb m*

blecharz (4), **blejcharz** (1); blecharz *BierEz* (2), *BudBib*, *WujNT*; blejcharz *Calep*.

Teksty nie oznaczają é; a pochylone.

sg N blechârz (4). *ϕ pl G blechârz(o)w* (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

1. *Rzemieślnik, który wybiela płótno; wybielacz; candidans vestes, insolator Cn* (3) : Dom sobie był nąiał blecharz/ Więc ku niemu przyszedł węglarz: Prosząc iefli by mogło być/ Dopuszcz mi przy łobie życ. *BierEz* I2, I2; A łzaty iego stály lię iálne y bárzo białe iáko śnieg: iákich nie może blecharz ná ziemi wybielić. *WujNT Mar* 9/3.

2. *Sukiennik, który czyści, foluje sukno; fullo Calep, Cn* (2) : Fullo – Knap, bleicharz, wałkarz. *Calep* 440a.

Zestawienie: »boryt blecharzow«: Lecż kto wytrwa dniowi przyścia iego? á kto zoftoi lię gdy lię on z iáwi? Bo ieft iáko ogień wypalájący/ y iáko borith blechârzow [*Nam ipse tanquam ignis et tanquam Borith fullonum*] *BudBib Mal* 3/3. [*Ewentualnie przymiotnik dzierżawczy*].

Synonimy: 2. *knap, sukiennik, wałkarz.*

KN